

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Συνεχίζουμε με τη δεύτερη με αριθμό 24/4.10.2022 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου της Βουλευτού Δράμας του ΠΑΣΟΚ - Κινήματος Αλλαγής κυρίας Χαρούλας Κεφαλίδου προς την Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, με θέμα: «Κραυγή αγωνίας των Ελλήνων φοιτητών στη Ρωσία, που ζητούν λόγω του πολέμου τη συνέχιση των σπουδών τους σε ΑΕΙ της χώρας μας».

Κυρία Κεφαλίδου, έχετε τον λόγο για την πρωτολογία σας.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υφυπουργέ, νομίζω τύχη αγαθή έφερε τα πράγματα έτσι ώστε να συμπέσει η συζήτηση της ερώτησης μετά από την Ώρα του Πρωθυπουργού. Είναι κοινός τόπος ότι ο χειμώνας που σιγά-σιγά μπαίνει θα είναι δύσκολος. Η Ευρώπη αδυνατεί να δώσει απαντήσεις. Οι εξελίξεις είναι απρόβλεπτες και επικίνδυνες λόγω του πολέμου Ρωσίας-Ουκρανίας και Πούτιν. Άρα, έχουμε κρίση.

Πιο στοχευμένη εισαγωγή δεν θα μπορούσα να έχω για το θέμα μου, που είναι: Τι θα κάνουμε με τους Έλληνες φοιτητές που είναι αυτή τη στιγμή στη Ρωσία;

Ξέρετε ότι από πολύ νωρίς το ΠΑΣΟΚ-Κίνημα Αλλαγής, καταλαβαίνοντας αυτή τη δύσκολη συγκυρία, ανέλαβε την πρωτοβουλία να αναδείξει το θέμα για τους Έλληνες φοιτητές που ζουν στην Ουκρανία και τη Ρωσία.

Η Ελληνική Κυβέρνηση πρόσφατα, με μια τροπολογία του Υπουργείου Παιδείας στις 28 Σεπτεμβρίου του 2022 σε νομοσχέδιο του Υπουργείου Υγείας, άρα ουσιαστικά με καθυστέρηση επτά μηνών μετά από δύο ερωτήσεις γραπτές και δύο επίκαιρες που καταθέσαμε, υιοθέτησε κατά το ήμισυ τη θέση μας, που είναι πια ότι υπάρχει ανάγκη μετεγγραφής των Ελλήνων φοιτητών που σπουδάζουν σε πρώτη φάση στην Ουκρανία, για να συνεχίσουν τις σπουδές τους στα ελληνικά πανεπιστήμια.

Θυμίζω ότι η πρώτη ερώτηση κατατέθηκε στις 28 Φεβρουαρίου. Απευθυνόταν και προς το Υπουργείο Εξωτερικών. Ζητούσαμε την άμεση λήψη μέτρων για την ασφάλεια των φοιτητών που είναι στην Ουκρανία και τη Ρωσία.

Αφού παρήλθαν αρκετοί μήνες και ενώ ο πόλεμος στην Ουκρανία εντεινόταν κάθε μέρα, το μεν Υπουργείο Εξωτερικών έστειλε μια τυπική απάντηση που ασφαλώς δεν δίνει λύση στο πρόβλημα, το δε Υπουργείο Παιδείας, όπως μας έχει συνηθίσει στις γραπτές μας ερωτήσεις, δεν μπήκε καν στον κόπο να απαντήσει. Ας δεχτούμε από ευγένεια ότι δεν ήσασταν έτοιμοι.

Μπροστά, λοιπόν, σε αυτή την ολιγωρία και την αδιαφορία της Κυβέρνησης επαναφέρουμε το θέμα καταθέτοντας ερώτηση πια τον Μάιο προς το Υπουργείο σας, το γνωστό θέμα, τι σκέφτεται να κάνει η πολιτεία, προκειμένου οι Έλληνες φοιτητές στα ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης της Ουκρανίας να συνεχίσουν τις σπουδές τους, καθώς ο πόλεμος συνεχιζόταν με αμείωτη ένταση ανατρέποντας βίαια τις ζωές εκατομμυρίων ανθρώπων.

Το ξέρουμε πολύ καλά ότι ο θάνατος, η προσφυγιά, η ανθρώπινη εκμετάλλευση, η αδυναμία ομαλής πρόσβασης σε υπηρεσίες υγείας και εκπαίδευσης είναι πλέον η νέα πραγματικότητα για τους κατοίκους αυτής της χώρας και δυστυχώς.

Μεταξύ άλλων, λοιπόν, σας τονίσαμε ότι οι ζωές των ανθρώπων που είναι Έλληνες πολίτες σε αυτές τις χώρες ανατράπηκε με έναν ακαριαίο τρόπο και έπρεπε με κάποιο τρόπο να βρεθεί λύση για αυτά τα παιδιά. Δυστυχώς, ο πόλεμος τους υποχρέωσε να διακόψουν τις σπουδές τους. Έκαναν την πιο λογική επιλογή να θέσουν ως προτεραιότητα την ασφάλειά τους παίρνοντας την απόφαση να επιστρέψουν στην Ελλάδα και από τότε μέχρι και τον Σεπτέμβριο που κατατέθηκε η τροπολογία μέσα σε αυτό το διαταραγμένο περιβάλλον η ελληνική πολιτεία, δυστυχώς, εκφραζόταν μέσω του Υπουργείου Παιδείας, αλλά αρνούμενη να λάβει οποιοδήποτε μέτρο. Κρυβόταν ουσιαστικά το Υπουργείο -και λυπάμαι που το λέω- αποφεύγοντας να δώσει λύση, κάνοντας επίκληση του νόμου που απαγορεύει τις μετεγγραφές σε προπτυχιακούς φοιτητές εξωτερικού, αλλά αναφερόμενοι και στην αυτονομία των ελληνικών ΑΕΙ.

Αυτό μας ανάγκασε -και εμένα προσωπικά ως αρμόδια Τομεάρχη Παιδείας- να καταθέσουμε επίκαιρη ερώτηση, μία στις 23 Σεπτεμβρίου που δεν μπόρεσε να συζητηθεί και η επόμενη στις 4 Οκτωβρίου, προσπαθώντας με αυτόν τον τρόπο να δώσουμε μια λύση στους Έλληνες φοιτητές που φοιτούν στη Ρωσία. Εκεί φαίνεται ότι το Υπουργείο μάλλον τους έχει ξεχάσει.

Και ερωτώ: Αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν ανάγκη ή μήπως ζουν με ασφάλεια σε μια χώρα υπό μερική επιστράτευση, όπως είναι η Ρωσία, και μπορούν να συνεχίσουν απρόσκοπτα τις σπουδές τους εκεί; Έχουν κάνει χιλιάδες εκκλήσεις -ξέρετε εσείς- στα μέσα, στις εφημερίδες, στα ραδιόφωνα, στα sites. Αυτοί είναι Έλληνες προπτυχιακοί που καλώς η κακώς βρίσκονται σε δυσμενή θέση ζητώντας μετεγγραφή σε ελληνικά πανεπιστήμια.

Το νούμερο το οποίο έχουμε καταγράψει είναι ότι είναι μόλις δέκα και αυτόν τον αριθμό θέλω να μου τον επιβεβαιώσετε, αν μπορείτε, κύριε Υπουργέ. Θεωρώ ότι το Υπουργείο σίγουρα έχει κάνει τις ενδεδειγμένες ενέργειες για να έχει μια στοιχειώδη καταγραφή και εικόνα του τι γίνεται. Η έκκληση αυτών των παιδιών είναι και προς το Υπουργείο και προς τον ίδιο τον Πρωθυπουργό να βοηθήσει μη έχοντας κάποια άλλη επιλογή.

Ελπίζω ότι σήμερα θα ακούσουμε κάτι διαφορετικό από το Υπουργείο, γιατί δεν θεωρώ ότι είναι τόσο δύσκολο να συμπεριλάβουμε αυτά τα παιδιά και πραγματικά περιμένω να ακούσω και με ποιο σκεπτικό τους έχετε εξαιρέσει μέχρι σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για την πρωτολογία σας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητή κυρία συνάδελφε, θέτετε ένα πολύ σοβαρό θέμα που σχετίζεται με το τι κάνουμε σε έκτακτες περιπτώσεις ως προς το θέμα φοιτητών, οι οποίοι σπουδάζουν σε ξένες χώρες. Αυτές είναι ρυθμίσεις εξαιρετικού χαρακτήρα κατά κανόνα. Η προηγούμενη φορά που είχαμε μια αντίστοιχη ρύθμιση ήταν όταν είχε ξεσπάσει ο πόλεμος στο Κοσσυφοπέδιο στα

τέλη της δεκαετίας του 1990, όπου οι φοιτητές που φοιτούσαν στο μοναδικό πανεπιστήμιο τότε του Κοσσυφοπεδίου στην Πρίστινα πήραν μετεγγραφή για να έρθουν στην Ελλάδα.

Όταν ξεκίνησε ο πόλεμος στην Ουκρανία, το πρώτο πράγμα το οποίο κάναμε ήταν να έρθουμε σε επικοινωνία με τα ελληνικά τμήματα τα οποία βρίσκονται στη Μαριούπολη και στο Κίεβο. Δυστυχώς, η κατάσταση στη Μαριούπολη ξέφυγε ύστερα από λίγο καιρό λόγω των συνεχών ρωσικών επιθέσεων, το πανεπιστήμιο κατ' ουσίαν καταστράφηκε και πολλοί από τους καθηγητές με τους οποίους μιλήσαμε είναι πρόσφυγες είτε σε γειτονικές χώρες είτε στην Ελλάδα. Προσφερθήκαμε να φιλοξενήσουμε αυτούς τους ανθρώπους, τους καθηγητές και τους φοιτητές αυτών των τμημάτων, να έρθουν στην Ελλάδα και να παρακολουθήσουν για ένα χρόνο σε ελληνικά πανεπιστήμια σε τμήματα φιλολογίας. Λόγω των μέτρων που έλαβε η ουκρανική κυβέρνηση, που επέτρεψε να συνεχίσουν τα μαθήματα σε περιοχές οι οποίες βρίσκονται εκτός της εμπόλεμης ζώνης, δεν χρειάστηκε να προχωρήσουμε στην υλοποίηση αυτής της προτάσεώς μας. Εξακολουθούμε, όμως, και έχουμε την ετοιμότητα και σε συνεργασία με τα επτά φιλολογικά τμήματα της χώρας να προσφέρουμε στους ανθρώπους που σπουδάζουν στα ελληνικά τμήματα στη Μαριούπολη και στο Κίεβο, εάν χρειαστεί, στο επόμενο διάστημα τη φιλοξενία στη χώρα μας και την παρακολούθηση μαθημάτων είτε από τους ίδιους καθηγητές που διδάσκουν εκεί είτε και σε συνεργασία με τα πανεπιστήμια που βρίσκονται εδώ.

Ακολούθως ετέθη το θέμα των Ελλήνων φοιτητών που βρίσκονται στην Ουκρανία. Αντικειμενικά η κατάσταση ήταν σοβαρή. Δεν ξέραμε, όμως, όταν πρωτοετέθη το θέμα πότε θα τελείωνε ο πόλεμος. Πιστεύαμε ότι αυτό θα είχε διάρκεια λίγων εβδομάδων ή μηνών και θα μπορούσαμε να δούμε με πιο καθαρό βλέμμα τι ακριβώς συμβαίνει.

Αυτός είναι και ο λόγος που η σχετική τροπολογία, με την οποία επετράπη η κατ' εξαίρεση - αυτή η εξαιρετικού χαρακτήρα ρύθμιση- μετεγγραφή στην Ελλάδα, κατετέθη όταν είχαμε την έναρξη του επόμενου ακαδημαϊκού έτους.

Οι συνθήκες, όμως, που αφορούν στην Ουκρανία δεν είναι οι ίδιες που υπάρχουν και στη Ρωσία. Δηλαδή, στη Ρωσία αυτή τη στιγμή οι φοιτητές δεν κινδυνεύει η ζωή τους. Βρίσκονται μεν σε μια περιοχή η οποία βρίσκεται υπό μερική επιστράτευση, αλλά αυτή αφορά στους Ρώσους, δεν αφορά στους Έλληνες φοιτητές. Επίσης, το πιο σοβαρό απ' όλα είναι ότι όλοι αυτοί οι φοιτητές και οι φοιτήτριες που βρίσκονται στο εξωτερικό αυτή τη στιγμή είναι σε πανεπιστήμια τα οποία συνεχίζουν κανονικότητα τη λειτουργία τους. Δεν είναι η ίδια κατάσταση που επικρατούσε προφανώς στη Μαριούπολη ή στο Χάρκοβο ή σε άλλες πόλεις της Ουκρανίας, στις οποίες γίνονταν μάχες στην ίδια περιοχή.

Υπό αυτό το πρίσμα, η στάση μας εξ αρχής ήταν διαφορετική σε σχέση με τους φοιτητές που σπουδάζουν στη Ρωσία. Στη συνέχεια, στη δευτερολογία μου, θα σας πω και για τους αριθμούς και τα στοιχεία που έχουμε εμείς για τους αριθμούς.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Μήπως θα θέλατε να μου τα πείτε τώρα για να τοποθετηθώ στη δευτερολογία μου;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σας τα λέω τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Θέλετε να συνεχίσετε, κύριε Υπουργέ; Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Να διευκολύνουμε.

Οι Έλληνες φοιτητές που σπουδάζουν στη Ρωσία είναι πάρα πολλοί. Δεν είναι μόνο δέκα. Οι περισσότεροι εξ αυτών είναι άτομα που έχουν διπλή ιθαγένεια, έχουν και ελληνική και ρωσική ιθαγένεια. Τα δέκα άτομα είναι αυτά τα οποία εμφανίστηκαν, αλλά να σας θυμίσω ότι όταν ξεκίνησε η ιστορία στην Ουκρανία, είχαν εμφανιστεί τρία-τέσσερα άτομα που ζητούσαν μετεγγραφή και τώρα διαπιστώνουμε ότι είναι τουλάχιστον τριπλάσιος ο αριθμός τους.

Επομένως, δεν μπορείς να είσαι 100% βέβαιος πόσοι είναι αυτοί. Πάντως, μετά βεβαιότητας είναι πολλές δεκάδες, δεν είναι μόνο δέκα άτομα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «Ελευθέριος Βενιζέλος» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα εννιά μαθήτριες και μαθητές και τέσσερις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Δημοτικό Σχολείο Κρεστένων Ηλείας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει και τους εύχεται καλή πρόοδο.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο τώρα έχει για τη δευτερολογία της η Βουλευτής, η κ. Κεφαλίδου.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε και ευχαριστώ και για τη δυνατότητα που μας δώσατε να κάνουμε λίγο πιο ενδιαφέρον τον διάλογο.

Κύριε Υπουργέ, εγώ θα συμφωνήσω μαζί σας ότι πραγματικά οι καταστάσεις αυτές τις οποίες πρέπει να χειριστούμε είναι εξαιρετικά σύνθετες και δύσκολες. Έχουν να κάνουν με νέα παιδιά, με ανθρώπινες ζωές, με τον τρόπο που η ζωή τους θα συνεχιστεί και θέλουν εξαιρετικές και κατ' εξαίρεση αποφάσεις. Αυτό θα το δεχτώ.

Όμως, τα υπόλοιπα τα ακούω λίγο ως δικαιολογίες. Ξέρετε γιατί; Διότι όταν δεν υπάρχει νομοθετικό πλαίσιο και εμείς θέλουμε όχι εν καιρώ ειρήνης, αλλά σε μία πολύ δύσκολη συγκυρία, να βρούμε τρόπο να δώσουμε λύσεις σε προβλήματα υπαρκτά, πάντα υπάρχει το εργαλείο των νομοθετικών πρωτοβουλιών που μπορούν να ρυθμίσουν αυτά τα νέα δεδομένα. Αυτό θεωρώ ότι πρέπει να συμβεί και στις περιπτώσεις που έχουμε εμπόλεμη κατάσταση, όπως είναι η Ουκρανία και η Ρωσία.

Είπατε ότι η Ουκρανία είναι μια άλλη περίπτωση, ότι η όποια αργοπορία οφείλονταν στη δυναμική εξέλιξη των γεγονότων και ότι δεν ξέραμε τότε πότε θα τελειώσει ο πόλεμος. Σήμερα, όμως, νομίζω ότι όλοι απογοητευμένοι πια γνωρίζουμε ότι αυτή η ιστορία δεν φαίνεται να τελειώνει έτσι εύκολα.

Είπατε, επίσης, ότι στη Ρωσία δεν κινδυνεύει η ζωή τους. Εγώ θέλω να σας ρωτήσω πώς γίνεται στην ίδια χώρα να κινδυνεύει η ζωή των Ρώσων και να μην κινδυνεύει η ζωή των Ελλήνων, όταν διαβιούν όλοι στους ίδιους χώρους, φοιτούν στα ίδια πανεπιστήμια, έχουν μια καθημερινότητα δύσκολη. Τώρα, εάν είναι πολλοί ή λίγοι οι φοιτητές, γι' αυτό νομίζω ότι το Υπουργείο σας με τη βοήθεια των προξενικών αρχών και του Υπουργείου Εξωτερικών μπορεί να έχει μια εικόνα συνολική και να μπορεί με αυτό να αποφασίσει τι μπορεί να κάνει.

Όμως, η μέχρι σήμερα στάση σας αγνοεί ουσιαστικά τα παιδιά που ζουν σε μία χώρα που πολύ σωστά είπατε ότι είναι μια χώρα σε εμπόλεμη κατάσταση. Εγώ βλέπω εδώ και κάποιες αναφορές που κάνουν τα ίδια τα παιδιά και λένε πόσο δύσκολη και επικίνδυνη είναι η επιστροφή τους ακόμα-ακόμα από τη Ρωσία, ότι η Ρωσία έχει αποκλειστεί από το διατραπεζικό σύστημα και έχουν πρόβλημα ακόμη και σε αυτό ή το άλλο που λένε ότι αγωνιούν για το κατά πόσο είναι ασφαλείς στο να μένουν στη Μόσχα. Νομίζω ότι όλα αυτά είναι καμπανάκια για το τι πρέπει να κάνουμε και μάλιστα τι πρέπει να κάνουμε άμεσα.

Επιτρέψτε μου να σας πω ότι προφανώς καταλαβαίνετε την κρισιμότητα της κατάστασης γι' αυτούς τους Έλληνες σε μία χώρα όπου υπάρχουν απειλές, ένταση, απρόβλεπτες εξελίξεις και συμπεριφορές που δεν μπορούν να εγγυηθούν την ασφάλεια κανενός.

Τέλος, θέλω να σας πω ότι πιστεύω ότι πραγματικά πρέπει να βρεθεί μια λύση. Ο πόλεμος δεν τελειώνει. Πρόχειρα, καθώς σας ακούω να μιλάτε, μπορώ να σκεφτώ δύο τρία πράγματα. Υπάρχουν φοιτητές, ας πούμε, που είναι σε μεγαλύτερα έτη, είναι τριτοετείς, τεταρτοετείς. Γιατί να μη σκεφτούμε να τους δώσουμε τη δυνατότητα να δώσουν κατατακτήριες εξετάσεις για να έρθουν στην Ελλάδα; Μπορούμε στους πρωτοετείς να δώσουμε τη δυνατότητα να διαγωνιστούν ως κάτοικοι εξωτερικού.

Λέω κάποιες πρώτες σκέψεις, πιστεύοντας ότι κάτι πρέπει να γίνει. Δεν μπορούμε να εγκαταλείψουμε Έλληνες πολίτες στην τύχη τους.

Και, φυσικά, σας έχω ακούσει να μιλάτε και για το οικονομικό ζήτημα, λέγοντας ότι αυτό μπορούμε να το ξεπεράσουμε μέσα από τη δυνατότητα να δοθούν στα προξενία χρήματα για να τα πάρουν οι φοιτητές. Ορθά το σκεφτήκατε, αλλά θέλω να σκεφτείτε ότι δεν είναι οικονομικό μόνο το πρόβλημα αυτών των ανθρώπων και αφού μπήκατε στον κόπο και στη βάσανο να υιοθετήσετε την πρότασή μας και να αντιγράψετε σε μεγάλο βαθμό αυτά που σας λέμε, ως καλοί μαθητές θα πρέπει να ξέρετε ότι όταν και αν χρειάζεται ο καλός μαθητής να αντιγράψει, αντιγράφει τουλάχιστον ολοκληρωμένα και όχι κουτσορεμένα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Πριν δώσω τον λόγο σε σας, κύριε Υπουργέ, να απαντήσετε, θα ήθελα να πω δυο λέξεις στα παιδιά γιατί έχουν απορία. Το κάνω πάντα. Εξάλλου υπήρξα και καθηγητής στην ιδιωτική μου ζωή.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Δεν ξεχνάτε την ιδιότητά σας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Θα έλεγα, λοιπόν, ότι αυτή τη στιγμή παρακολουθούν μια διαδικασία που λέγεται «κοινοβουλευτικός έλεγχος». Δηλαδή, ο Βουλευτής ερωτά και ο

Υπουργός απαντά σε ένα επίκαιρο θέμα. Ακούσατε, για παράδειγμα, για μεταγραφές Ελλήνων από τη Ρωσία προς την Ελλάδα.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για τη δευτερολογία σας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να σχολιάσω απλώς ότι κάποια από τα παιδιά από το σχολείο των Κρεστένων είναι αρκετά μικρά και έτσι τανύζουν το σώμα τους προσπαθώντας να δουν περισσότερο τι γινόταν τώρα που μιλούσε η κ. Κεφαλίδου.

Προσπαθούσαν να δουν, αγαπητή Χαρά, με προσοχή από πάνω.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Ευχάριστο το ότι παρακολουθούσαν!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα ήθελα να κάνω κάποια σχόλια.

Το πρώτο αφορά το εάν μπορούμε να έχουμε εικόνα από τα προξενεία. Επειδή ακριβώς πολλοί από τους Έλληνες φοιτητές που είναι εκεί είναι διπλής ιθαγένειας ή έχουν συγγενικά πρόσωπα εκεί, δεν περνούν από τα κανάλια των προξενείων. Δηλαδή, δεν έρχονται σε επικοινωνία με τα προξενεία. Είναι δική τους επιλογή να πάνε εκεί. Δεν έχουν πολλή επικοινωνία με τα ελληνικά προξενεία. Δεν έχουμε πλήρη εικόνα. Εμείς έχουμε εικόνα κυρίως από τα εμβάσματα τα οποία στέλναμε.

Το δεύτερο σχόλιο αφορά το αν κινδυνεύει η ζωή των Ρώσων ή των Ελλήνων. Το γεγονός ότι έχεις μια μερική επιστράτευση σημαίνει ότι εν δυνάμει τίθεται σε κίνδυνο η ζωή των ατόμων που θα επιστρατευτούν και θα πάνε να πολεμήσουν. Δεν πέφτουν, όμως, οβίδες μέσα στα πανεπιστήμιά τους ούτε στις πόλεις στις οποίες μένουν ούτε στα διαμερίσματα στα οποία κάθονται. Το λέω αυτό διότι αυτή ήταν η κατάσταση στην Ουκρανία. Ζουν σε ένα περιβάλλον το οποίο αυτή τη στιγμή τουλάχιστον είναι σε κατάσταση ειρήνης. Δεν κινδυνεύει η ζωή τους.

Ποια είναι τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν; Το πρώτο και πιο σοβαρό πρόβλημα είναι το πρόβλημα της αποστολής χρημάτων. Επειδή η Ρωσία λόγω των οικονομικών κυρώσεων που επέβαλε η Δύση έχει βγει εκτός του συστήματος SWIFT και της μεταφοράς χρημάτων από τράπεζες της Δύσεως, δεν μπορούν οι γονείς να στείλουν εμβάσματα στα παιδιά τους. Αυτό είναι ένα αντικειμενικό και πολύ σοβαρό γεγονός. Αν δεν μπορείς να στείλεις ένα έμβασμα στο παιδί σου, πώς θα ζήσει;

Επ' αυτού του σημείου, το οποίο κατά τη γνώμη μου είναι το πιο σοβαρό, έχει υπάρξει επικοινωνία με το Υπουργείο Εξωτερικών και θα ανακοινώσουμε και τις επόμενες μέρες πιο συγκεκριμένα –διότι ετέθη το ερώτημα από κάποιους γονείς που τηλεφώνησαν με ποιον επικοινωνούμε- πώς θα επικοινωνήσουν με τις Υπηρεσίες του Υπουργείου Εξωτερικών για να μπορέσουν να δώσουν εδώ τα χρήματα τα οποία θα μεταφέρουν τα προξενεία στη Ρωσία για να τα δώσουν στους φοιτητές.

Το δεύτερο πρόβλημα είναι πρόβλημα επικοινωνίας. Δηλαδή, είναι γεγονός, ότι συγκοινωνιακά τα εισιτήρια έχουν εκτιναχθεί. Όλη η Ευρώπη και η Δύση γενικώς, αν θέλουν να μεταβούν στη Ρωσία, θα πρέπει να το κάνουν μέσω αεροδρομίων τρίτων χωρών και κυρίως της Τουρκίας. Τα εισιτήρια ή οι τιμές τους έχουν ανέβει πάρα πολύ. Αυτό, όμως, δεν είναι κάτι που αφορά μόνο στους φοιτητές. Αφορά σε όλους τους εργαζόμενους που βρίσκονται εκεί. Θα μπορούσαν το ίδιο να πουν και οι υπάλληλοι της πρεσβείας μας ή των προξενείων, να μην είναι εκεί διότι είναι πολύ ακριβά τα κόμιστρα μεταφοράς ή πάρα πολλοί εργαζόμενοι θα έλεγαν «Δεν θέλουμε να είμαστε σε αυτή τη χώρα διότι δεν μπορείς να μεταβείς εύκολα στην Ελλάδα». Είναι μια πραγματικότητα, όμως, που δυστυχώς συμβαίνει από τον πόλεμο. Δεν είναι, όμως, απαγορευτική στο να σπουδάσει κάποιος. Όταν έκανα μεταπτυχιακά στο εξωτερικό, θυμάμαι ότι είχα να επιστρέψω στη χώρα μου τουλάχιστον ένα εξάμηνο για αντικειμενικούς λόγους.

Τώρα, αναφέρατε ένα ακόμη σημείο σε σχέση με τους πρωτοετείς φοιτητές, το οποίο ας το έχουμε υπ' όψιν μας. Παρατηρήθηκε το φαινόμενο σε κάποιες περιπτώσεις να έχουμε πρωτοετείς φοιτητές στη Ρωσία οι οποίοι ζητούν τη μεταγραφή τους στην Ελλάδα. Όταν πηγαίνεις και εγγράφεσαι ως πρωτοετής φοιτητής, ενώ ξέρεις τι συμβαίνει σ' αυτή τη χώρα, τότε η προσωπική μου εκτίμηση είναι ότι προσβλέπεις περισσότερο στη μεταγραφή, παρά στο να πας να σπουδάσεις.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Τώρα, δηλαδή, έγιναν.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Υπήρξαν μία-δύο περιπτώσεις ατόμων που είναι πρωτοετείς και εμφανίστηκαν τον Σεπτέμβριο να πηγαίνουν να σπουδάσουν στη Ρωσία και οι οποίοι διεκδικούν μετ' επιτάσεως μεταγραφή στην Ελλάδα.

Όλα αυτά ας τα έχουμε υπόψη μας στη γενική εικόνα. Παρακολουθούμε με πολύ μεγάλη προσοχή τι συμβαίνει. Τα πράγματα είναι πολύ σοβαρά και οπωσδήποτε δεν θέλουμε να θέσουμε σε κίνδυνο τη ζωή των παιδιών. Αυτήν τη στιγμή η ζωή των παιδιών, των Ελλήνων φοιτητών και φοιτητριών, δεν βρίσκεται σε κίνδυνο. Οι συνθήκες μπορούν να βελτιωθούν μέσω της βοήθειας που θα προσφέρουν τα προξενεία μας. Εάν η κατάσταση αλλάξει, θα δούμε τι θα κάνουμε. Κατάσταση πάντως Ουκρανίας κατηγορηματικά δεν είναι.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εγώ ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.